

использовать комплексный подход к самообразованию. В целом, образование существует, чтобы научить человека решать научные, производственные и общественные задачи, самостоятельно критически мыслить, вырабатывать и отстаивать свою точку зрения, уважая при этом мнение других людей, а для этого необходимо систематически и непрерывно пополнять и обновлять свой багаж знаний. Стоит отметить, что если не использовать этот багаж, то содержимое в нем – начнет пропадать. Естественно, стоит вопрос: как не остаться позади всех?

Ответом на этот вопрос многие тысячелетия было и остается – самообразование. Самообразование – это форма образования, которая включает в себе исключительно самостоятельное приобретение системных знаний в какой-либо области науки, техники, культуры и т.п. Есть и другие определения, к примеру, С.И. Ожегов описывает её так: «Самообразование – это приобретение знаний путем самостоятельных занятий без помощи преподавателя». [1]

На пути учащегося встают немало существенных проблем при знакомстве с самообразованием. Хотелось бы выделить основные: неорганизованность в осваиваемой области науки, трудности к правильному подбору литературы, отсутствие возможности проверить пройденный материал.

К сожалению, все больше учащихся прибегают к самообразованию без должной подготовки. А факт остается фактом – самообразование сложный подход к обучению, который требует комплексного подхода к нему.

Рассмотрим положительные и отрицательные стороны самостоятельного приобретения знаний.

Положительные стороны:

1. Гибкий график обучения;
2. Бесчисленный ресурс знаний;
3. Отчасти не требует материальных вложений.

Отрицательные стороны:

1. Информация не систематизирована и не собрана в одном месте
2. Отсутствие контроля над уровнем и качеством знаний.
3. Есть вероятность знать все, но ничего не уметь.
4. Требуется колоссальная концентрация и самодисциплина.
5. Нет никаких гарантий, что учащийся правильно поймет материал.

Иначе говоря, как бы парадоксально это не звучало, но без посторонней помощи непросто добиться успеха в самообразовании. Конечно, если брать в пример гуманитарные науки - заняться философией, педагогикой, постструктурализмом и т.д., то добиться результатов возможно. Однако в естественных науках без систематизированного подхода к обучению это является потерей времени и сил. Хотелось бы описать несколько путей решения этой проблемы.

Во-первых, желательно консультироваться со специалистом.

Во-вторых, коллективно искать информацию и сортировать её. Обсуждая накопленные знания, учащиеся лучше понимают материал.

В-третьих, самообразование с помощью интернет ресурсов.

Таким образом, самым лучшим путем является комбинирование этих трех способов. Поскольку, если прибегнуть к такому комплексному подходу, вероятность того что учащийся освоит и сможет применять знания на практике высоко повышаются.

Список использованных источников

1. Ожегов С.И. Словарь русского языка. // Изд.во «Оникс». 2007 – С.976.

«ОРТА МЕКТЕП МАТЕМАТИКАСЫНДАҒЫ «ТРАНСЦЕНДЕНТТІК ТЕНДЕУЛЕР МЕН ТЕНСІЗДІКТЕР» БОЙЫНША ТАҚЫРЫПТАРДЫ ОҚЫТУДА ИННОВАЦИЯЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАРДЫ ПАЙДАЛАНУ»

Саткаримов А.

Академик Е.А.Бөкетов атындағы Қарағанды мемлекеттік университеті, Қарағанды, Қазақстан
E-mail: satkarimov93@mail.ru

Зерттеу жұмысында қазіргі білім жүйесінің ерекшелігі, қоғамдық қарым-қатынаста кеңінен қанат жайып келе жатқан инновациялық идеялар, инновациялық технологиялар жайлы жазылған. Математика пәнін оқытуда бұл технологияларды пайдалану тиімді екендігі көрсетілген. Еңбектің аяғында пайдаланған әдебиеттер тізімі және инновациялық технологиялардың бірі – ActivInspire бағдарламасын пайдаланып оқыту туралы материалдан үзінді ретінде суреттер көрсетілген.

Бүгінгі күні өмірімізге еніп, қолданысы кеңейе бастаған «инновация» термині ауыз екі тілде ғана емес, қоғамдық қарым-қатынаста кеңінен қанат жайып келеді. Қазіргі білім жүйесінің ерекшелігі – тек біліммен қаруландырып қоймай, өздігінен білім алуды дамыта отырып, үздіксіз өз бетінше өрлеуіне қажеттілік тудыру. Инновацияның негізі – жаңалықтарды қалыптастыру, қолдану, жүзеге асырудың тұтастық қызметі. Ол білім деңгейінің көтерілуіне жағдай туғызады. Инновациялық оқытуға көшу – инновациялық технологияларды пайдалануды көздейді. Математика пәнін оқыту барысында инновациялық технологияларды пайдалану қазіргі таңда кең қолданылуда. Бұл технологияларды пайдалану оқушылардың белсенділігін арттырып қана қоймай, логикалық ойлау жүйесін қалыптастыруға, шығармашылықпен еңбек етуіне жағдай жасайды және оқушылар бұрын алған білімдерін кеңейтіп, өз бетімен шығармашылық тапсырмалар орындайды. Заман ағымына қарай инновациялық технологиялармен сабақ жүргізу кезінде интерактивті тақталар жиі қолданылады. Сондай интерактивті тақтамен жұмыс жасауға қолайлы, компьютерлік бағдарламалардың бірі – ActivInspire бағдарламасы. ActivInspire бағдарламасының негізгі мүмкіндіктері: мәтін, сызбалар, графиктер және суретпен жұмыс жүргізу; сиқырлы сия мен бояу құралы, сағат, т.б. сан алуан құралдардың қолдану; қос пайдаланушы режимі, мұғалім және оқушы қаламдарын бөлек пайдалануына мүмкіндік береді; Microsoft PowerPoint™, Adobe™ және Smart Notebook™ сияқты басқа бағдарламалар түрлерінен файлдарды импорттау; аудио және видеожазбаларды енгізу.

Математика пәнін оқытуға қолдану тиімділіктері: жаңа тақырыпты өту барысында формулалар, дәлелдеулер енгізу уақытты үнемдейді; транспортер мен сызғыш құралдарын қолдану; математикалық теңдеулер жасау және оларды флипчартқа қосу; есептерді «кілт» ретінде жасырып шығару. Оқыту үрдісін жаңаша ұйымдастыру мұғалімнің оқушыға өзін-өзі дамытуына қолайлы жағдай жасай отырып, оның өздігінен іс-әрекет ету қабілеттерінің артуына себін тигізеді. Мұндай технологияларды пайдаланып оқыту барысында техникалық жабдықтарға, көрнекіліктерге жүгіну мұғалімге уақытты үнемдеуге, аз уақыттың ішінде бірнеше оқушының білімін бағалауға, бағдарламадағы материалды қай дәрежеде меңгергенін айқындауға мүмкіндік береді.

Әдебиеттер тізімі

1. Жаңа ақпараттық технологиялардың тиімділігі. Г.Бейсенова, Қазақстан мектебі №6 – 2006 ж.
2. *Көшімбетова С.* Инновациялық технологияны білім сапасын көтеруде пайдалану мүмкіндіктері. – А.: Білім, 2008.

О МЕТОДАХ РЕШЕНИЯ СЮЖЕТНЫХ ЗАДАЧ

Толеуханова Р.Ж., Турдыбекова К.М.

*Карагандинский государственный университет им. Е.А. Букетова, Караганда,
Республика Казахстан*

Общий метод решения сюжетных задач состоит в моделировании их в виде уравнений или систем уравнений (а также неравенств и систем неравенств). В решении сюжетных задач применялись различные, часто весьма изощренные методы решения задач, без использования буквенной символики, которые обычно называют «арифметическими методами» [1]. Они легко используются для задач, моделью которых являются уравнения или системы уравнений первой степени. Если же моделью сюжетной задачи является уравнение более высокой степени, то возникают сложности её арифметического решения.

Искусственными арифметическими приемами могут быть решены лишь те задачи «алгебраического типа», которые сводятся к уравнениям или системам первой степени. Для облегчения эти задачи распределялись в курсе арифметики по «типам», по способу их решения, поэтому, в отличие от обычных сюжетных задач, они назывались *типовыми*. Так как по тексту задачи трудно было выяснить, каким способом или приемом можно воспользоваться при ее решении, т.е. к какому типу она относится, то раньше школьникам приходилось заучивать для каждого типа правило решения соответствующих задач.

И.И. Александров указывал более 10 таких методов и правил решения всех этих типов задач [2]. Ученикам приходилось запоминать их. Для изящества решения он приводил еще такие приемы решения, как метод среднего арифметического, метод приведения данных в порядок (яснее обнаруживающий неизвестное), метод остатков, метод метатезиса (перестановки неизвестного и известного) и метод фальшивых правил.